

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 16.228 van 23 september 2008
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 3 juni 2008 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 5 mei 2008 waarbij het bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 18 juni 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 augustus 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K.-W. ADAM, die verschijnt voor verzoekende partij en advocaat L. BRACKE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

Verzoeker krijgt op 5 mei 2008 het bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

*“art. 7, al 1-1° van de wet van 15 december 1980; verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten: geen visum, vervallen visum, geen paspoort, vervallen paspoort.
- vervallen paspoort, vervallen verblijfsvergunning van Frankrijk”*

2. Betreffende de ontvankelijkheid.

2.1. De verwerende partij voert een exceptie wegens een gebrek aan belang aan. Zij stelt dat verzoeker een uitvoeringsmaatregel aanvecht waarvan de eventuele nietigverklaring geen

gevolgen zal hebben op zijn verblijfstoestand, dat hij immers niet getuigt van het rechtens vereiste belang bij het annulatieberoep daar enerzijds de uitvoerbaarheid van het bevel om het grondgebied te verlaten behouden blijft en anderzijds het bestuur een herhaald bevel om het grondgebied te verlaten zal afgeven gezien de kennelijk illegale verblijfssituatie van verzoeker.

2.2. Het bestreden bevel is gebaseerd op artikel 7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet). Een duidelijke tekstinterpretatie van deze bepaling leert dat uit de bewoordingen “kan de Minister of zijn gemachtigde de vreemdeling (...) bevel geven het grondgebied vóór een bepaalde datum te verlaten” volgt dat de verwerende partij in deze niet over een gebonden bevoegdheid beschikt. Uit het administratief dossier kan tevens blijken dat de verwerende partij geheel ten onrechte heeft geconcludeerd dat de verzoekende partij zich in een van de gevallen van artikel 7 van de Vreemdelingenwet bevindt. Dit kan enkel worden nagegaan in het onderzoek van het beroep door de rechter in vreemdelingenzaken. De verwerende partij betoogt dat “het bestuur een herhaald bevel om het grondgebied te verlaten zal afgeven gezien de kennelijk illegale verblijfssituatie van verzoeker”. De verwerende partij wordt er met nadruk op gewezen dat er slechts sprake kan zijn van een herhaald bevel indien een eerder gegeven bevel niet werd aangevochten of het beroep ingesteld tegen dit eerder gegeven bevel werd verworpen, d.i. als het beroep tegen het bestreden bevel in casu na onderzoek van het beroep door de rechter in vreemdelingenzaken wordt verworpen. De verzoekende partij heeft derhalve belang bij huidig beroep. De exceptie van de verwerende partij mist iedere juridische grondslag.

3. Onderzoek van het beroep.

3.1. In een enig middel stelt verzoeker dat de stad Antwerpen haar macht heeft afgewend wat een schending uitmaakt van artikel 39/2 van de Vreemdelingenwet. Hij betoogt dat de stad Antwerpen, district Borgerhout, op het ogenblik dat zij kennis kreeg van zijn voornemen om zich te laten inschrijven in het vreemdelingenregister met het oog op een nakend huwelijk deze informatie heeft misbruikt en als het ware om het voor te zijn hem een bevel heeft betekend om het grondgebied te verlaten. Verzoeker meent dat hij nochtans in aanmerking kwam om bij toepassing van de artikelen 9 en 10 van de Vreemdelingenwet langer verblijf te houden dan 3 maanden, een aanvraag dewelke hij op het punt stond te doen.

3.2. Wie machtsafwending aanvoert moet daartoe voldoende ernstige, welbepaalde en overeenstemmende vermoedens aandragen waaruit kan worden afgeleid dat andere dan rechtmatige doeleinden door het bestuur werden nagestreefd. Daarenboven moet, opdat van machtsafwending sprake kan zijn, het ongeoorloofde oogmerk het enige doel van de bestreden beslissing zijn geweest (R.v.St., nr. 153.469, 11 januari 2006).

Verzoeker brengt niet het minste element aan waaruit zou kunnen blijken dat een ongeoorloofd oogmerk het enige doel is van de bestreden beslissing. Verzoeker toont dan ook niet aan op welke wijze er machtsafwending zou zijn gepleegd.

Verzoeker betwist niet het motief van de bestreden beslissing. Hij maakt met zijn betoog niet aannemelijk dat de verwerende partij op kennelijk onredelijke wijze heeft besloten tot de afgifte van het bevel om het grondgebied te verlaten. Het enig middel is niet gegrond.

4. Uit voorgaande blijkt dat de zaak slechts korte debatten heeft vereist. De verzoekende partij heeft geen middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie en twintig september tweeduizend en acht door:

dhr. M. MILOJKOWIC, wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. VALGAERTS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. VALGAERTS

M. MILOJKOWIC.